

§ 71 Begravning

OLA ISACSSON:

Ordförande, ledamöter i Kyrkomötet och biskopar! Under en ganska kort tid fick jag som stiftsadjunkt flera signaler om att vår tids alltmer komplexa familjesituationer riskerar att begravingar sker utan att nära släktingar vet om det. Därför skrev jag en motion med förslaget att se över om tillgång till Skatteverkets släktutredningar inte ska vara rutin för en präst som ska förrätta en begravningsgudstjänst, precis som en hindersprövning är rutin när man förrättar vigsel, alltså att man kan säkerställa att prästen inte förrättar en begraving utan att ha kännedom om alla arvingarna. Det skulle vara en del av den etiska koden helt enkelt. Utskottet ansåg att det här inte var nödvändigt. Man ville gärna att möjligheten spreds från mun till mun, men inte via kyrkostyrelse eller kyrkomöte. Märkligt nog hade Växjö domkapitel under ett paussamtal aktualiserat samma fråga: den ökande risken för att begravingar sker utan att alla anhöriga vet om det.

Jag tror att vi förr eller senare får ett tv-reportage med ungefär den här berättelsen: "När min pappa var 25 år fick han mig. Det sprack mellan mamma och pappa redan innan jag var född. Jag träffade honom aldrig när jag var liten, och det blev inte av att jag sökte upp honom som vuxen. För en månad sedan blev jag kallad till bouppteckning. Jag visste inte ens att han var död, och jag fick aldrig vara med vid hans begraving. Nu ligger han i minneslunden och jag har inte ens en grav att gå till. Det värsta är att kyrkan kunde ha tagit reda på att jag fanns om den hade begärt utdrag från Skattemyndigheten."

Jag tror att vi kommer att få höra den berättelsen i tv en gång. Utredningar kommer att sättas igång, präster kommer att hängas ut i media och Kyrkostyrelsen kommer att författa skrivelser om att det ska vara rutin att ha tillgång till Skatteverkets släktutredningar för präst som ska förrätta begraving.

Intill den dagen har jag inget annat yrkande än utskottets.

SOFIJA PEDERSEN VIDEKE:

Fru ordförande, ledamöter, åhörare! Begravningsgudstjänsten är viktig. Den kan vara ett viktigt avslut på en relation som kan ha varit livslång.

Vi har nu fått höra av Ola Isacsson hur det kan gå till när inte alla får möjlighet att komma på begravningsgudstjänsten. Begravningsgudstjänster är offentliga, och därför hoppas jag att alla känner sig välkomna till kyrkan. Den här motionen väcker också de här frågorna: Vem är anhörig? Vem är närmast anhörig? Är det prästers roll att förmedla att det ska försiggå begravningsgudstjänst för någon anhörig?

Vi i utskottet påpekar att den information som Skatteverket förmedlar endast omfattar juridiskt reglerade relationer. Det är inte säkert att man ens genom den här möjligheten når alla som har varit anhöriga till den avlidne.

Jag har inget annat yrkande än utskottets förslag.